ΧΑΘΗΚΕ Η ΗΡΕΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΜΑ

Ἀλλά ποῦ βρίσκεται;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἀπρίλιος.

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ εἶναι κοινό καί τό ὑπογραμμίζει σέ μία ἔρευνά της ἡ Ἀμερικανίδα κοινωνιολόγος κ. Ἄν Μάρτιν: ἄνδρες καί γυναῖκες, δέν ἔχουν ἀπαραίτητο χρόνο γιά νά κάμουν ἀκόμη περισσότερα πράγματα, γιά νά ἔχουν περισσότερη ψυχαγωγία, γιά νά μπορέσουν ἀκόμη νά ξεκουραστοῦν ἤ καί νά τακτοποιήσουν τίς σκέψεις των ἤ νά συγκεντρωθοῦν στόν ἑαυτό τους.
Τί μποροῦμε νά κάνωμε γιά νά «ἐπαρκέσωμε», ἀλλά καί νά ἔχωμε τόν καιρό νά ἀσχοληθοῦμε μέ τόν ἑαυτό μας;

— Ὁ χρόνος ἔγινε πολυτέλεια, λέει ἡ κοινωνιολόγος Ἄν Μάρτιν. Καί ὅταν λέμε πολυτέλεια, ἐννοοῦμε κάτι πού δέν ὑπάρχει παρά σέ ἐλάχιστη ποσότητα, κάτι τό λίγο, πού πολύ τό ἐπιθυμοῦμε καί πού συχνά δέν μποροῦμε νά τό φθάσωμε. Ἔτσι, ἐνῶ εἴμαστε αἰσιόδοξοι μέ τόν ἑαυτό μας καί λέμε πῶς θά ἐργασθοῦμε γιά νά ἐκπληρώσωμε τήν ὑποχρέωσή μας, βλέπομε ὅτι δέν προφθαίνομε καί ἀναγνωρίζομε πώς καί ὁ ἑαυτός μας ἔχει καί αὐτός τίς ἀπαιτήσεις του, πρέπει νά τόν προσέξωμε, νά μή τόν κουράσωμε πολύ καί, κυρίως νά τοῦ προσφέρωμε κάποια ψυχαγωγία.

● ΩΣΤΟΣΟ, πρέπει νά ὑπάρχη λύση καί εἶναι δυνατόν νά τήν ἐπιδιώξωμε καί νά φροντίζωμε νά ἀξιοποιοῦμε τό χρόνο μας, κατά τό δυνατόν περισσότερο. Τό θέμα δέν εἶναι εὔκολο καί θά ἀναφέρωμε δύο περιπτώσεις, γιά νά τό ἀποδείξωμε: σήμερα, ὑπάρχουν ἀσφαλῶς πολύ περισσότερα μεταφορικά μέσα καί, ἑπομένως, ἡ μετακίνησή μας, μέσα στήν πόλη ἤ ἔξω ἀπό αὐτή δέν πρέπει νά ἀποτελῆ πρόβλημα. Κι' ὅμως, ἀποτελεῖ: μέσα στίς πόλεις, οἱ κάτοικοι παραπονοῦνται ὅτι δέν ἔχουν ἀρκετό καιρό στή διάθεσή τους νά πᾶνε ἀπό τό γραφεῖο στό σπίτι τους. Παραπονοῦνται ὅτι ἡ συγκοινωνία εἶναι μαρτυρική καί χάνουν τόν καιρό τους μέσα στούς δρόμους, ἄσκοπα. Ἐδῶ ὑπάρχει, ἀσφαλῶς, μία ἀπώλεια χρόνου.

● ΕΝΑ ἄλλο παράδειγμα: κάθε νοικοκυρά, εἶναι βέβαιον πώς ἔχει στή διάθεσή της ὅλα τά σύγχρονα μέσα στήν κουζίνα, γιά νά μαγειρέψη, νά πλύνη, νά κάμη τό νοικοκυριό της. Πολλά ἀπό αὐτά εἶναι αὐτόματα, ὅλα σχεδόν ἠλεκτροποιημένα. Κι' ὅμως, δέν προφθαίνει νά κάμη τίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ της. Σήμερα, αὐτή ἡ γυναῖκα στήν πόλη, διαθέτει περισσότερο χρόνο γιά νά προετοιμάση τό φαγητό καί νά κάμη τό νοικοκυριό της, ἀπό τήν ἀγρότισσα, πού δέν ἔχει αὐτά τά σύγχρονα μέσα καί πού ἐπί πλέον ἀσχολεῖται στόν ἀγρό μέ διάφορες ἐργασίες.

● ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ παίρνει τραγικές διαστάσεις, ἄν σκεφθῆ κανείς ὅτι, μέσα στίς πόλεις, ὅπου οἱ τιμές αὐξάνουν διαρκῶς καί ἡ ζωή γίνεται δύσκολη καί πιό ἀκριβή καί ὅπου κάθε γυναῖκα, θέλει νά συμμετάσχη στά καταναλωτικά ἀγαθά τῆς τεχνολογικῆς κοινωνίας, ὑποχρεώνονται νά ἐργάζωνται τά ἀνδρόγυνα. Νά ἐργάζωνται καί νά μήν προφθαίνουν. Εἰδικά γιά τά ἀνδρόγυνα αὐτά, ὁ χρόνος δέν μπορεῖ νά τεθῆ ὑπό ἔλεγχον. Ὑπάρχει καί μιά ἄλλη περίπτωση, τῶν γυναικῶν πού θέλουν νά ζαναγυρίσουν στή δουλειά τους, καί πρέπει νά ἔχουν μία μετεκπαίδευση, χωρίς καί νά τό κατορθώνουν, γιατί δέν ἔχουν τόν ἀπαραίτητο καιρό νά ἀποκτήσουν τίς νέες γνώσεις.

ΕΙΝΑΙ ἕνα ὅῶρο ὁ χρόνος πού παρέχεται σέ ὅλους ἰσότιμα. Ὁποια κοινωνική θέση καί ἄν ἔχωμε, ὅ,τι πλοῦτο καί ἄν διαθέτωμε, ὅση μόρφωση καί ἄν ἀποκτήσωμε, ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιον: ὅτι γιά ὅλους, ἡ μέρα ἔχει 24 ὧρες. Ὅπου καί νά βρισκόμαστε ὁ χρόνος, θά κυλήση μέ τό δικό του ρυθμό. Οἱ κανόνες εἶναι ἴδιοι γιά ὅλους καί ἐφαρμόζονται μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο. Ἀλλά ὁ χρόνος ὑπόκειται σέ ὁρισμένους κανόνες καί πρέπει νά τούς ξέρωμε, γιά νά μποροῦμε νά τόν χρησιμοποιοῦμε, κατά τό δυνατόν ἀποδοτικώτερο τρόπο. Ἄν δέν ξέρωμε νά ἐκμεταλλευθοῦμε τό χρόνο τῆς ἡμέρας στή δουλειά μας, στό σπίτι μας, δέν θά μπορέσωμε καί νά ὀργανώσωμε τή ζωή μας, νά προετοιμάσωμε τίς διακοπές μας, νά ἀπολαύσωμε τόν ἐλεύθερο χρόνο μας.

● ΟΤΑΝ μιά γυναῖκα ἀργῆ νά σηκωθῆ τό πρωΐ ἀπό τό κρεβάτι της ἤ μόλις σηκωθῆ, ἀρχίζει τά τηλεφωνήματα, τότε στίς 10 τό πρωΐ, πού θά σκεφθῆ τίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ — γιατί γιά ἐπαγγελματική ἀπασχόληση δέν τίθεται βέβαια λόγος — εἶναι ἤδη ἀργά. Δέν θά προφθάση τίποτε, θά ἀρχίση τίς φωνές, θά ἐκνευριασθῆ καί τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι νά μή ἀπολαμβάνη τίποτε οὔτε τή ζωή της, οὔτε τήν ἐργασία της. Θά ζῆ, σέ μία κατάσταση διαρκοῦς ἄγχους, θά παραπονῆται διαρκῶς καί δέν θά ἔχη καμμιά προοπτική νά βελτιώση τή θέση της.

● ΣΤΟ βιβλίο του, «Ἡ παγίδα τοῦ χρόνου», ὁ Ρ. Ἄλεκ Μακένζι, γράφει ὅτι στήν ἐποχή μας, ἐπιτυχημένοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι πού ξέρουν καί διαχειρίζονται καλά τό χρόνο τους. Ἀξιοθαύμαστη εἶναι ἡ γυναῖκα πού μπορεῖ καί ἐργάζεται καί τακτοποιεῖ τίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ της. Τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας της βρίσκεται στό ὅτι ξέρει νά χρησιμοποιῆ τό χρόνο της καί αὐτό τήν κάμει δυναμική καί ἀποτελεσματική.

● ΓΙΑ νά κερδίσωμε χρόνο, πρέπει νά ἀσχοληθοῦμε μέ αὐτόν καί νά δοῦμε πῶς θά καταφέρωμε νά τόν ἐξασφαλίσωμε. Παραδείγματος χάρη: ὅταν ἕνας χειροῦργος κάμει μία ἐπέμβαση, κερδίζει χρόνο ὅταν ξέρη ποῦ ἀκριβῶς εἶναι τά ἐργαλεῖα του καί ὅταν δέν τά ἀναζητᾶ ψάχνοντας, ὁπότε θέλει περισσότερη ὥρα γιά νά τά βρῆ.

● Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ Πῆτερ Ντράκερ, ὀργανωτής ἐπιχειρήσεως, ὑποστηρίζει ὅτι ἄν δέν ὀργανωθῆ ἡ ἐργασία, δέν θά εἶναι δυνατόν νά γίνη τίποτε ὥστε νά κερδηθῆ χρόνος. Ἡ ὀργάνωση τῆς ἐργασίας, θά ἐπιτρέψη ἐπίσης καί νά δουλεύη κανεῖς μέ περισσότερο κέφι, νά εἶναι ἀποδοτικός καί, κυρίως νά γνωρίζη ὅτι θά τοῦ μείνη καιρός νά ἀσχοληθῆ μέ κάτι ἄλλο. Ἔτσι, θά ἀποφύγη καί νά βαρεθῆ τήν ἴδια τή δουλειά του, πρᾶγμα πού συμβαίνει τώρα, κατά κόρον.

— Συνήθως, λέει ὁ κ. Ντράκερ, ἀκολουθοῦμε διαφορετική τακτική ἀπό ἐκείνη πού χρειάζεται: ἐπεκτείνομε τή δραστηριότητά μας γιά νά καλύψωμε τό χρόνο, ἐνῶ θά πρέπει νά καλύπτωμε τό χρόνο μέ τήν δραστηριότητά μας. Πολλοί ἐργαζόμενοι, ἀκόμη καί ὅταν τελειώνουν τή δουλειά τους, κάθονται στό γραφεῖο καί ἀνασκαλεύουν τά χαρτιά τους, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά εἶχαν δεῖξει ἐνδιαφέρον γιά μία ἄλλη δουλειά. Τόσο ὁ ἐργαζόμενος, ὅσο καί ἡ νοικοκυρά στό σπίτι, θά πρέπει νά φροντίζουν νά ἐκπληρώνουν τυπικά καθημερινά καθήκοντα, στό δυνατό συντομώτερο χρόνο, γιά νά μποροῦν κατόπιν νά ἐπιδίδωνται σέ ἄλλες ἀσχολίες πού θά τούς ξεκουράσουν. Ἑπομένως, πρέπει νά γινόμαστε κατά τό δυνατόν πιό δραστήριοι, γιά νά μποροῦμε κατόπιν νά ἀσχοληθοῦμε μέ τόν ἑαυτό μας. Τό θέμα δέν εἶναι τόσο ἁπλό: οὐσιαστικά, πρόκειται γιά ἕναν γενικό προσανατολισμό τῆς ζωῆς μας, ἀναλυμένο, σέ διάφορα ἐνδιαφέροντα καί γιά μιά βασικώτερη ἐργασία: νά ξεκαθαρίσωμε δηλαδή στό νοῦ μας ποιά εἶναι ἡ πορεία καί ἡ γραμμή τῆς ζωῆς μας, τί προσπαθοῦμε νά κάνωμε καί πῶς θά τό ἐπιτύχωμε.

● ΥΠΑΡΧΕΙ καί κάτι ἄλλο ἀκόμη: ἄν ἐρωτήσετε τόν ἑαυτό σας: ξέρετε νά ἐργασθῆτε, τότε θά προκύψη μία ἐνδιαφέρουσα ἀπάντηση: «Δέν ξέρετε, στήν πραγματικότητα». Γιατί, γνωρίζει νά δουλέψη ἐκεῖνος πού θά ἔχη προγραμματίση τά καθημερινά καθήκοντά του καί θά ἔχη ὑπολογίση πόσος χρόνος θά τοῦ χρειασθῆ γιά νά τελειώση τίς δουλειές του. Κάμει, λοιπόν, ἕναν κατάλογο καθηκόντων καί ὑποχρεώσεων καί μεθοδικά ἀρχίζει νά ἐργάζεται. Ἄν θέλη ἀκόμη πιό τέλεια ἐργασία, τότε καθορίζει καί τούς στόχους του γιά μερικούς μῆνες ἤ ἀκόμη καί γιά τό χρόνο ὁλόκληρο.

● ΑΛΛΑ καί ἡ νοικοκυρά, μπορεῖ νά ὀργανώση τή δουλειά της: εἶναι εὔκολο νά ξέρη μιά ποικιλία φαγητῶν πού θά ἑτοιμάση, νά ἀλλάξη τό μενοῦ, νά δώση τή δυνατότητα νά κάμη ποικιλίες καί νά «ἐμβαθύνη» σέ μιά ἀπασχόληση, πού οὔτε ἁπλῆ εἶναι καί πού διατρέχει τόν κίνδυνο νά γίνη μονότονη, ἄν δέν τήν ἐπισπεύση καί δέν τήν ἀνανεώση.

● ΠΩΣ μποροῦμε, λοιπόν, νά φθάσωμε σέ μία ἀποτελεσματική ὀργάνωση τῆς ἐργασίας;

— Τό πρῶτο καθῆκον εἶναι νά μετρήσωμε πόσο χρόνο διαθέτομε καθημερινά γιά μιά συγκεκριμένη ἐργασία. Προσπάθειά μας εἶναι νά τήν ἐπισπεύσωμε ὥστε νά κερδίσωμε χρόνο.

2) Τό δεύτερο καθῆκον μας εἶναι νά μετρήσωμε πόσο χρόνο χρειάζεται νά ἔχωμε στή διάθεσή μας γιά νά ἐπιτύχωμε τόν ἀντικειμενικό μας σκοπό. Τό θέμα αὐτό, θά μᾶς ἐπιτρέψη νά ἐξακριβώσωμε σέ ποιά σημεῖα κωλύνομε καί πῶς θά εἶναι δυνατόν νά τά ξεπεράσωμε.

3) Τό τρίτο καθῆκον εἶναι γιά κάθε ἐργαζόμενο καί νοικοκυρά, νά φροντίση νά γίνη τέλειος καί ταχύς στή δουλειά του, ὥστε νά μπορέση νά ἀποσπάση τό θαυμασμό. Αὐτό ἔχει μεγάλη σημασία καί θά μᾶς βοηθήση νά ἀντιμετωπίσωμε τήν πλήξη μας.

4) Τό τέταρτο εἶναι νά κρατᾶμε ἕνα εἶδος ἡμερολογίου δραστηριότητος, καθυστερήσεως, ἀποδόσεως, ὥστε νά μποροῦμε νά μετρᾶμε τό χρόνο, νά παρακολουθοῦμε τήν ἐξέλιξή μας καί νά διαπιστώσωμε ἄν μποροῦμε νά γίνωμε καλύτεροι.

5) Τό πέμπτο καθῆκον μας εἶναι νά παρακολουθήσωμε τόν ἑαυτό μας ἐργαζόμενο, ὥστε νά διορθώνωμε τά λάθη μας, νά συγκεντρώνωμε τήν προσοχή μας προκειμένου νά ξεπεράσωμε ὁποιοδήποτε ἐμπόδιο καί νά ἐξακριβώσωμε σέ ποιές μέρες τήν ἡμέρα εἶναι πιό ἀποδοτική ἡ δουλειά μας.

Ἀκόμη καί ἡ ψυχαγωγία λείπει ἀπό τό σημερινό ἄνθρωπο

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΠΟΛΥ ΚΟΣΜΟ

Οἱ Ἕλληνες σπουδαστές στά ἰταλικά Πανεπιστήμια

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ

Τό κόστος ζωῆς γιά ἕναν Ἕλληνα σπουδαστή στήν Ἰταλία εἶναι μεγάλο

Δέν εἶναι «προνομιοῦχος» ἡ τάξη τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στήν Ἰταλία

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ στήν Ἑλλάδα μιά καθολική σχεδόν πλάνη, ἀναφορικά μέ τίς συνθῆκες ὑπό τίς ὁποῖες σπουδάζουν οἱ νεαροί Ἕλληνες στά ἰταλικά πανεπιστήμια. Οἱ σπουδασταί αὐτοί θεωροῦνται γενικά σάν μιά προνομιοῦχος ὑποδιαίρεση στό σπουδαστικό κόσμο, ἐνῶ ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετική. Οἱ νεαροί Ἕλληνες πού σπουδάζουν στήν Ἰταλία, ἀδίστακτα μπορεῖ νά λεχθῆ ὅτι ὑποφέρουν ἀπό πολλές ἀπόψεις. Καί κάθε προσπάθεια πρέπει νά καταβληθῆ ὥστε κανείς νά μή ἀναγκάζεται νά καταφύγη στά εὐρωπαϊκά πανεπιστήμια, ἐκτός ἀπό τίς περιπτώσεις μεταπτυχιακῶν σπουδῶν.

ΜΕΓΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

ΟΠΩΣ προκύπτει ἀπό τά βιβλία τῶν ἐδῶ ἑλληνικῶν σπουδαστικῶν συλλόγων, στήν Ἰταλία φιλοξενοῦνται τά 80% τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στήν ἀλλοδαπή. Εἰδικώτερα, σ' ὁλόκληρη τήν Ἰταλία σπουδάζουν 18.000 Ἕλληνες σέ διάφορα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα — καί ὄχι μόνο πανεπιστημιακά, φυσικά. Αὐτό ἀποτελεῖ μιά χτυπητή ἀντίθεση σέ σύγκριση μέ τίς ἄλλες χώρες πάντοτε τῆς Εὐρώπης, ὅπου σπουδάζουν: 5.000 στή Γαλλία, 1.000 στό Βέλγιο, 700 στή Γερμανία κλπ.

● ΑΥΤΗ ἡ «φοιτητική μᾶζα» τῶν 18.000 ἔχει διασκορπισθῆ σέ περισσότερες ἀπό 20 μεγαλουπόλεις τῆς Ἰταλίας, μέ πρώτη τή Μπολώνια (8.000), δεύτερη τή Φλωρεντία (1.700), τρίτη τή Νάπολι (1.500), τέταρτη τή Ρώμη (1.300) κλπ. Οἱ σπουδασταί αὐτοί σπουδάζουν στούς κλάδους: κατά 60% Πολυτεχνεῖο - Ἀρχιτεκτονική στά Πανεπιστήμια Μπολώνιας, Ρώμης, Φλωρεντίας, τό 30% Ἰατρική στά Πανεπιστήμια Νεαπόλεως, Μπάρι, Μπολώνιας, Ρώμης, τό δέ ὑπόλοιπο 10% σέ διάφορες ἄλλες Σχολές τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ

ΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ κανείς σπουδαστής ἐξωτερικοῦ εἶναι εὔκολο, σχετικά. Τό νά σπουδάζη, ὅμως, εἶναι πολύ δύσκολο. Νά γιά ποιούς λόγους:

● ΒΑΣΕΙ τῶν ἐλεγμένων στοιχείων, τό μεγαλύτερο ποσοστό τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν τῆς Ἰταλίας σπουδάζει στίς τέσσερις μεγαλουπόλεις (Ρώμη, Μπολώνια, Φλωρεντία, Νάπολι), μέ ἐξαίρεση τό Μιλάνο, ὅπου σπουδάζουν μόνο 150 φοιτηταί. Ἐλάχιστοι στήν Ἑλλάδα γνωρίζουν τό ἐδῶ κόστος ζωῆς καί τίς ἀπαιτήσεις τῶν πανεπιστημιακῶν ἱδρυμάτων τῶν πόλεων αὐτῶν.

● ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ζωῆς στίς πόλεις αὐτές (διαμονή, δίδακτρα, βιβλία, τροφή καί ἁπλή διασκέδαση: ἀνέρχεται κατά μῆνα στό ὕψος τῶν 160.000 λιρετῶν (8.500 δρχ.), σέ σύγκριση μέ τό χορηγούμενο ὑπό τοῦ νόμου σπουδαστικό συνάλλαγμα τῶν 102.000 λιρετ. (6.000 δρχ.) γιά κάθε σπουδαστή. Οἱ ἀπαιτήσεις τῶν πανεπιστημίων εἶναι ἐπίσης πολύ μεγάλες (εἰσαγωγικές ἐξετάσεις στά μαθήματα Φυσική, Χημεία, Μαθηματικά, Ἱστορία) βάσει τῆς διδακτέας ὕλης τῶν ἰταλικῶν γυμνασίων καί ὄχι τῶν ἑλληνικῶν, γνώσεις τῆς ἰταλικῆς γλώσσης στό βαθμό τοῦ «λίαν καλῶς». Πρέπει νά σημειωθῆ, ὅτι κατά τίς τελευταῖες εἰσαγωγικές ἐξετάσεις (1972 - 73), ἀπό τούς 4.000 ὑποψηφίους Ἕλληνες, εἰσήλθαν μόνο οἱ 2.300. Ἀπό αὐτούς μόνο 1.300 στίς πόλεις αὐτές.

● ΕΠΙΣΗΣ, τό κόστος ζωῆς ἔχει ἀνέβει στά ὕψη, λόγω τῆς νέας φορολογίας, ἀπό τόν Ἰανουάριο τοῦ 1973, ἐπί προσθέτου ἀξίας (I.V.A.) 12% σέ ὅλα τά εἴδη καί τῆς νομισματικῆς ἀναρχίας στήν Εὐρώπη.

ΕΝΑ ἄλλο πρόβλημα στά πανεπιστήμια τῶν μεγαλουπόλεων αὐτῶν, εἶναι ἡ μή ἀναγνώριση τῶν πτυχίων ἰσοτίμων Σχολῶν τῶν ἑλληνικῶν -πανεπιστημίων (εἰδικώτερα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου). Οἱ Ἕλληνες πτυχιοῦχοι, πού ἔρχονται στίς πόλεις αὐτές γιά μεταπτυχιακές σπουδές, σέ ὁποιοδήποτε κλάδο τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς, ὑποχρεοῦνται στήν ἐξέταση μαθημάτων, ὅπως Ἀνάλυση Χημείας, Φυσικῆς, Μαθηματικῶν, γιά νά ἐγγραφοῦν στό Γ΄ ἔτος σπουδῶν τῆς ἀντίστοιχης Σχολῆς.

● ΣΤΙΣ ἄλλες ἰταλικές πόλεις (Μεσσήνη, Πάντοβα, Μπάρι, Κατάνια) οἱ ἴδιοι πτυχιοῦχοι ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων στό τελευταῖο ἔτος σπουδῶν.

Κι' ὅμως: οἱ σπουδαστές στήν Ἰταλία, ἔξω ἀπό τήν καθαυτό μόρφωση, ἀπολαμβάνουν μιάν ἀκαδημαϊκή ζωή ὑψηλῆς στάθμης

● ΕΚΤΟΣ τῶν ἀνωτέρω βασικῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουν οἱ χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν τῆς Ἰταλίας, ὑπάρχουν καί ἄλλα, τά ὁποῖα μποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν σάν δευτερεύοντα:

● ΣΤΕΓΗ: Σέ κανέναν ἀπό τούς ἰταλικούς κρατικούς κοιτῶνες (Φοιτητικό Σπίτι, Καθολικά οἰκοτροφεῖα) δέν χορηγοῦνται θέσεις γιά διαμονή ἀπό τίς ἀρμόδιες ἰταλικές ἀρχές στούς Ἕλληνες σπουδαστές, καίτοι ἀποτελοῦν τήν πλειονότητα τῶν ἀλλοδαπῶν φοιτητῶν. Ἐν τούτοις, σέ ἄλλους σπουδαστές, ὅπως Ἄραβες καί Πέρσες, χορηγοῦνται θέσεις διαμονῆς.

ΑΛΛΑ ΕΜΠΟΔΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ἐξετάσεις: Μόνο οἱ Ἕλληνες σπουδασταί ὑποβάλλονται σέ εἰσαγωγικές ἐξετάσεις στά μαθήματα: Γνώσεις ἰταλικῆς γλώσσης, Χημεία, Φυσική, Μαθηματικά, Ἱστορία. Οἱ σπουδασταί τῶν ἄλλων χωρῶν ἐξετάζονται μόνο στήν ἰταλική γλώσσα.

● ΑΔΕΙΑ παραμονῆς: Μετά τήν παρέλευση τριῶν μηνῶν ἀπό τήν εἴσοδο τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν στήν Ἰταλία, ἀπαιτεῖται ἀπό τίς ἰταλικές ἀρχές ἡ ἔκδοση ἀδείας παραμονῆς στή χώρα γιά σπουδές. Ἡ ἄδεια αὐτή παραμονῆς χορηγεῖται κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως, πιστοποιητικοῦ σπουδῶν καί βεβαιώσεως ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος δέχεται συνάλλαγμα ἀπό τή χώρα του (Ἑλλάδα) καί ὄχι ἀπό ἄλλη χώρα. Τό πρόβλημα εἶναι ὅτι οἱ σπουδασταί εἰσέρχονται στό πανεπιστήμιο, ἀλλά πιστοποιητικό ἐγγραφῆς μόνο οἱ Ἕλληνες παίρνουν ὕστερα ἀπό 6 μῆνες παραμονή ἐδῶ. Ἄς σημειωθῆ ὅτι ἀπό ἐφέτος ἰσχύει ὁ νόμος, πού προβλέπει ἀπέλαση ἀπό τήν Ἰταλία ἐκείνων πού δέν ἔχουν ἄδεια παραμονῆς.

● ΓΙΑ τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων αὐτῶν, οἱ ἐδῶ Ἑλληνικοί Φοιτητικοί Σύνδεσμοι ζητοῦν:

● Τήν κατάργηση, ὑπό τῶν ἰταλικῶν πανεπιστημίων, τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

● Τήν χορήγηση ὑπό τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν, θέσεων γιά διαμονή στούς φοιτητικούς κοιτῶνες.

● Τήν αὔξηση τοῦ μηνιαίου σπουδαστικοῦ συναλλάγματος κατά 20—40%.

● Τήν ἀναγνώριση ὑπό τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν τῶν πανεπιστημίων Ἰταλίας, ὅλων τῶν πτυχίων τῶν ἰσοτίμων πανεπιστημίων τῆς ἡμεδαπῆς.

● Τήν ὑπαγωγή τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν Ἰταλίας στό Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδος καί ὄχι στή Γενική Διεύθυνση Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, στήν ὁποία ὑπάγονται σήμερα.

ΟΙ ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΣ

● ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΣ: Ἕνα μεγάλο μέρος ἀπό τούς φοιτητάς πού ἔρχονται στήν Ἰταλία, «ὀνειρεύονται» τή μεταγραφή ἀπό τά ἐδῶ πανεπιστήμια στά ἀντίστοιχα ἑλληνικά καί τήν ἐπιστροφή στή γενέτειρα. Γιά νά πραγματοποιηθῆ, ὅμως, αὐτό τό «ὄνειρο» πρέπει νά περάσουν τά μαθήματα τοῦ ἔτους ὅλα καί μέ καλό βαθμό καί γιά νά ἐγγραφοῦν στό ἀντίστοιχο προβιβάσιμο ἔτος ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου ὑποβάλλονται σέ ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων πού δέν περιέχονται στά ἐδῶ προγράμματα σπουδῶν.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ νά ἀναφέρη κανείς καί πολλές ἄλλες δυσχέρειες πού συναντοῦν ἐδῶ οἱ Ἕλληνες σπουδασταί, ἀλλά αὐτές ἀνάγονται περισσότερο στό πάντοτε ὀδυνηρό καί συχνά ἐπικίνδυνο κύκλωμα τοῦ ξενητεμοῦ, σέ τόσο νεαρή ἡλικία.

● ΔΕΝ θά ἔπρεπε, ἐν τούτοις, νά παραληφθῆ ἀπό τήν παροῦσα ἀνταπόκριση ἕνας παράγων σοβαρός, πού συμπορεύεται μέ τήν ζωή τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν στήν Ἰταλία. Χώρα μέ γνήσιο σύστημα ἀντιπροσωπευτικῆς δημοκρατίας, ἡ Ἰταλία ἐξασφαλίζει μιά ἀκαδημαϊκή ζωή ὑψηλῆς στάθμης, παρά τό βαθιά ἀναταραγμένο κοινωνικό της κλίμα.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΛΙΜΕΝΣ ELECTRONIC
ΤΑΧΥΡΡΥΘΜΟΣ ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΗ
Μέ τά ἠλεκτρονικά ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ συστήματα GROLIER
ΚΛΙΜΕΝΣ Πειραιῶς 8 Ἀθῆναι Τηλ. 530.208 528.173

δίκταμο "ΜΙΝΩΣ"
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΡΟΦΗΜΑ

είναι ώρα γιά δώρα

Χαρίστε στό ἀγαπημένο σας πρόσωπο ἕνα ρολόϊ Σέϊκο. Τό πιό μοντέρνο καί ἀκριβές ρολόϊ πού δέν εἶναι τό ἀκριβώτερο στήν τιμή. Τήν κλάσι του ἐγγυᾶται ἡ πιό προηγμένη τεχνολογικά βιομηχανία τοῦ κόσμου.

ΜΕ ΡΟΛΟΪ SEIKO
ἡ ἀκρίβεια στήν ὥρα κοστίζει φθηνότερα

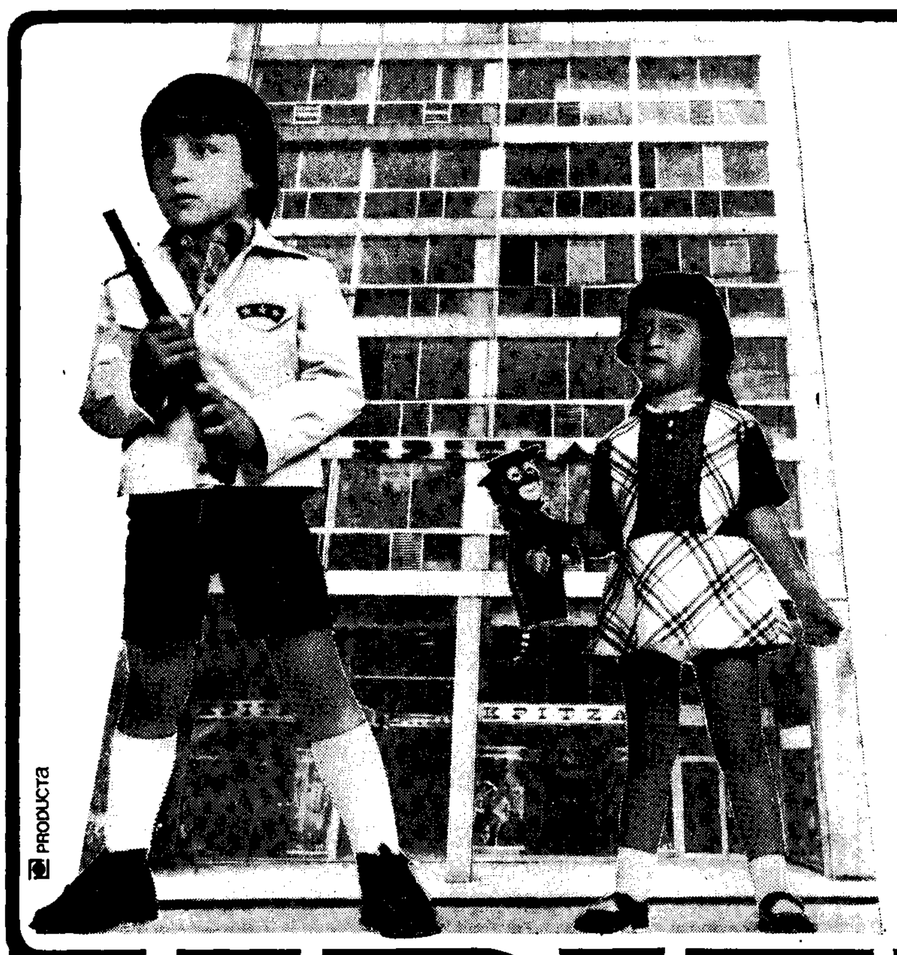

...δημιουργήσαμε για τους μικρούς

ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΟΡΟΦΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
Μιά τεράστια αἴθουσα γεμάτη ἀπό εἴδη:
● Μπὲ-μπὲ
● Παιδικά ἐνδύματα
● Πλεκτά
● Παιχνίδια
Καί...Πασχαλιάτικα Δῶρα γιά ἕνα χαρούμενο Πάσχα
ΚΡΙΤΖΑΣ
γιά ὅλη τήν οἰκογένεια • ΑΙΟΛΟΥ 67
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ
ΚΡΙΤΖΑΣ ΑΕ